

TEATRUL NAȚIONAL

I. I. Ciorgulescu

IUBIRILE DE-O VIAȚĂ

de PLATON PARDĂU

<i>Vlad</i>	COSTEL CONSTANTIN
<i>Liana</i>	CRISTINA DELEANU
<i>Stelian</i>	GHEORGHE DINICĂ
<i>Valeria</i>	{ SILVIA NĂSTASE
	{ CATIȚA ISPAS-BERCEANU
<i>Dan</i>	ANDREI FINȚI
<i>Anca</i>	{ ROXANA IONESCU
	{ OANA PELLEA
<i>Vivi</i>	MIOARA IFRIM
<i>Alexe</i>	VICTOR MOLDOVAN
	Laureat al Premiului de Stat
<i>Pelcea I</i>	GRIGORE NAGACEVSCHI
<i>Pelcea II</i>	DAN IVĂNESCU
<i>Director I.G.O.</i>	BOGDAN MUȘATESCU
<i>Director comercial</i>	MARIN NEGREA
<i>Regia artistică</i>	SANDA MANU
<i>Scenografia</i>	CONSTANTIN RUSSU
<i>Ilustrația muzicală</i>	ing. LUCIAN IONESCU
<i>Regia tehnică</i>	ADRIAN NEGRU
<i>Sufleor</i>	MARINA MARINESCU

Florin Ionescu (Șef Regizorat), Ing. Cornel Ciolac (Compart. Mecanic), Ing. Vetuța Gavrilă (Compart. Electric Scenă), Ing. Pascu Ionel (Compart. Electronic), Vladimir Antoci și Elena Ion (Peruci-Machiaj), Viorel Pater și Flavia Creangă (Sculptură-Butaforie), Mihai Gheorghe (Pictură), Maria Gherghiță (Croitorie Femei), Nicolae Alexandru (Croitorie Bărbați), Ion Dragomir (Tapițerie), Timotei Stoichiță (Timplărie), Andrei Pinoșeanu (Mecanică), Gheorghe Cursaru (Boiangerie), Ion Zaharachescu (Cizmărie), Chivu Florica (Mode Flori), Marioara Țiulete (Broderie), Ana Chiaburu (Artă aplicată), Angela Manu (Coordonator scenă), Robert Vasilescu (Lumini), Andrei Rivalet și Nicolae Basov (Sunet), Vasile Mareș (Șef mașinist), Pavel Iordan (Șef recuziter), Mihai Gițan (Tapițerie scenă).

Platon Pardău, originar din Vatra Dornei (născut la 1 decembrie 1934), este licențiat în filologie și istorie al Universității din Cluj. Prezent cu versuri în publicații studențești va fi remarcat în 1957 prin una din «Correspondențele» sale din «Contemporanul», de către Miron Radu Paraschivescu. Din bogata lui creație literar-artistică reliefăm:

VERSURI

● 1963 — **Arbori de rezonanță**, Editura pentru literatură («Platon Pardău e un poet al prezentului, al construcției, al muncii, exprimând fluid și melodios o exuberanță calmă, un optimism autentic, printr-o fertilitate imagistică», **Paul Georgescu**) ● 1965 — **Monolog**, Editura tineretului — ● 1966 — **Vinătoarea interzisă**, Editura tineretului — ● 1967 — **Păsărea vine la noapte**, Editura pentru literatură. («Universul său, de la geografia natală a Bistriței trecind „prin pădurile Nordului” cu o dragoste statornică pentru oameni și pînă la „patriile siderale” e un univers echilibrat și muzical, în varietatea teritoriilor lui» **Mihail Petroveanu**) ● 1968 — **Planete albastre**, Editura tineretului ● 1969 — **Acasă**, Editura Eminescu.

ROMANE

● 1970 — **Scara lui Climax**, Editura Eminescu ● 1973 — **Ore de dimineață**, Editura Cartea Românească. („Ore de dimineață» este un roman despre Partid, primul, cred, scris nu doar cu tensiunea participantului, a activistului, dar și — lucru deosebit de important pentru asumarea responsabilității — cu luciditatea dreaptă și severă specifică sentimentului autentic de paritinitate», **Laurențiu Ulici**).

● 1974 — **Aproapele nostru aproape**, Editura Eminescu, **Mergînd prin zăpadă**, Editura Cartea Românească („Meritul cărților sale, care se extinde și asupra cărții de față, este în primul rînd acela de a nu aduce în discuție false probleme, fascinat de posibila lor «complexitate», dar inexistente în realitatea noastră cotidiană, ci de a le depista pe cele reale, găsindu-le pe acestea complicate, în ciuda aparentei lor simplități», **Sorin Titel**) ● 1975 — **Ciudata mișcare a inimii în aprilie**, Editura Eminescu ● 1976 — **Cercul**, Editura Eminescu („Punctul de perspectivă al scriitorului nu se dezvăluie de la început. El ne face întîi cunoscută distribuția piesei pe care actorii săi o vor juca sub ochii noștri, după aceea și abia după ce preliminarile au fost depășite, ochiul naratorului se fixează la înălțimea care dă o stabilitate specială narațiunii», **M. Ungheanu**) ●

1977 — **Cu ochii dragostei**, Editura Cartea Românească ● 1978 — **Minunata poveste a dragostei preafiericiților regi Ulise și Penelopa**, Editura Eminescu. ● 1979 — **Scrisorile imperiale**, Editura Cartea Românească („Un anume *merveilleux*, ca și tehnica surprizei continui, o adevărată estetică a surprizei realizează narațiunea lui Platon Pardău, întrucîtva în spiritul, nu îndeajuns exploatat pe tărîmul prozei, al Avangardei. (...) Un pomelnic al precursorilor nu ne indică decît direcția în care trebuie să încercăm să-l situăm pe acest scriitor, profund original (...)» **Nicolae Balotă**). ● 1980 — **Omul coborît din turn**, Editura Albatros («Platon Pardău are vocația schimbării totale, a metamorfozelor artistice bruște și nu este cu neputință ca viitoarele lui cărți să

aducă alte surprize, de aceleași proporții ca și pînă acum», **Mircea Iorgulescu**) ● 1981 — **Diavolul de duminică**, Editura Eminescu («Este vorba (...) de un roman superior precedentelor ale autorului, conceput cu meșteșug evident, care ne ține interesul treaz, fără concesiile estetice, o scriere foarte onorabilă în totul», **Nicolae Manolescu**) ● 1982 — **Limita de vîrstă**, Editura Cartea Românească («În fond, Platon Pardău a mers în sensul unei cunoașteri din ce în ce mai adînci a puterii revelatoare a literaturii, a forței ei de a cuprinde spații din ce în ce mai largi și mai generale ale realității, dar și în sensul unei verificări a propriilor unelte», **Dana Dumitriu**) ● 1983 — **Tentația**, Editura Eminescu.

SCENARII DE FILM

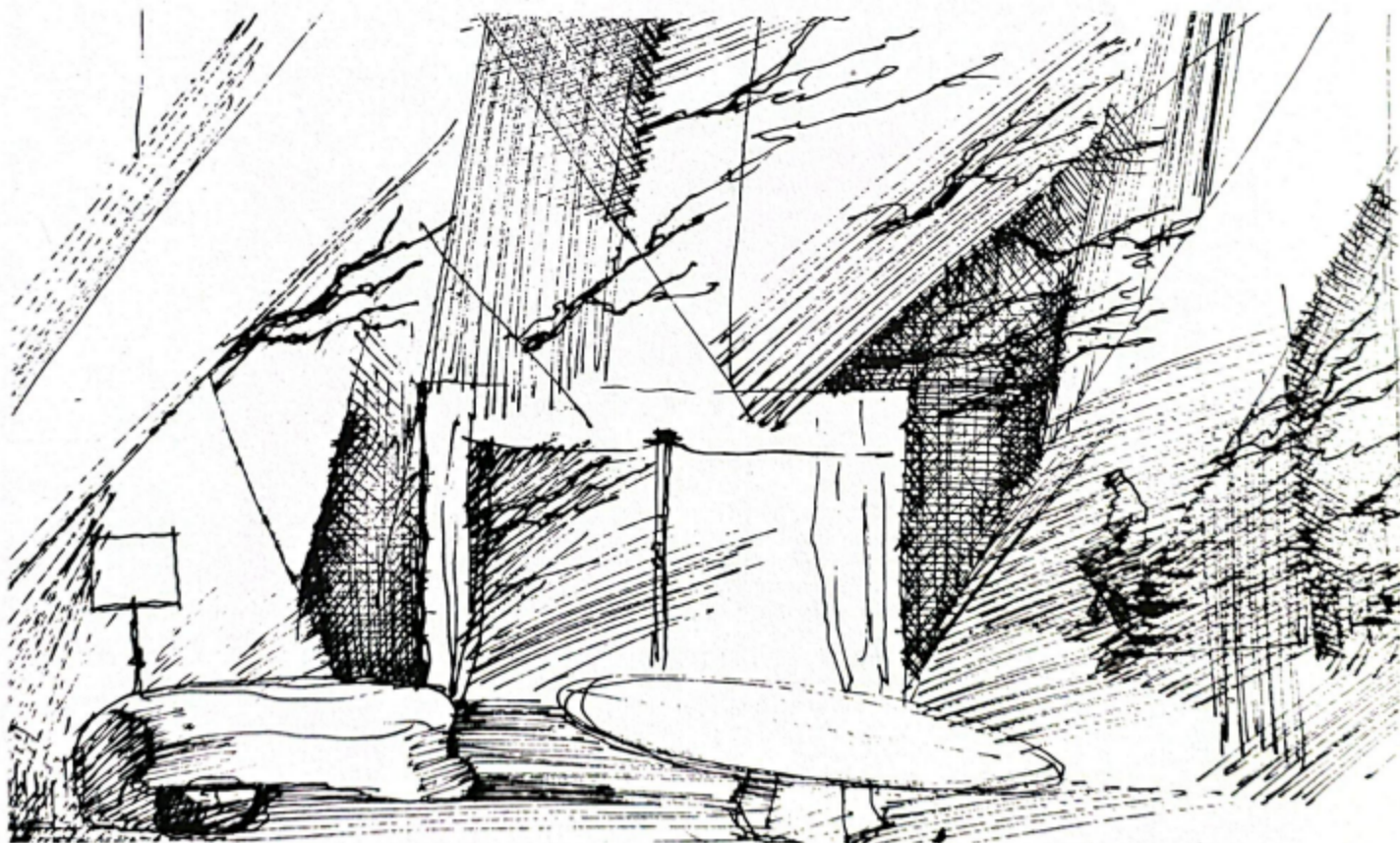
● 1975 — **Trei scrisori secrete** ● 1977 — **Pe firul apei**.

TEATRU

● 1983 — **Marele pasaj**.

ACTIVITATE PUBLICISTICĂ

Platon Pardău s-a afirmat ca unul dintre scriitorii români de azi profund și acut interesat de problematica omului din România contemporană. Publicate în «Scnteia», «România liberă», «Scnteia tineretului», «România literară», «Luceafărul», «Contemporanul», «Viața Românească», articolele, reportajele, eseurile, însemnările lui demonstrează aceeași autentică vocație civică și implicare în actualitate care, transfigurată artistic, reprezintă substanța densă a creației sale literare.

Schiță de decor, semnată de Constantin Russu

Catifa Ispas-Berceanu

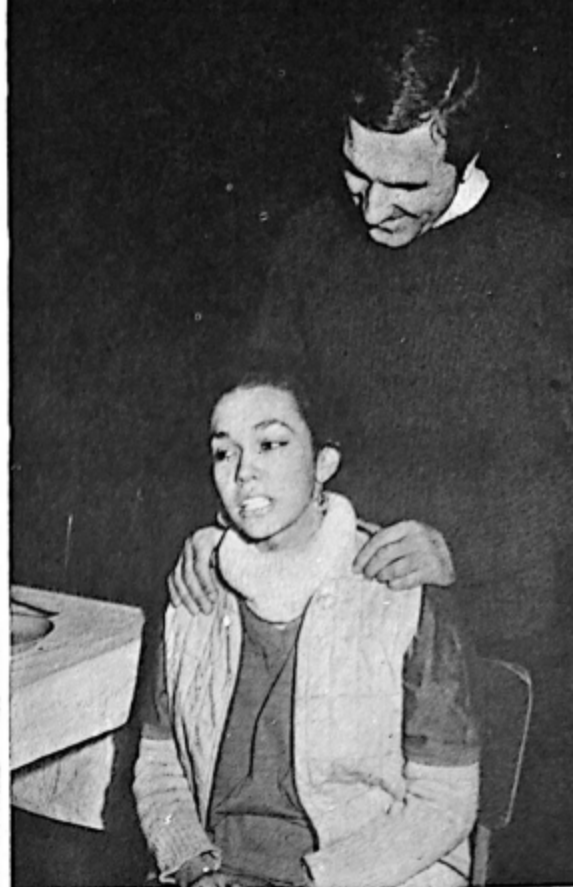
Dan Ivaescu și Marin Negrea

Victor Moldovan și Gr. Nagacevski

Silvia Năstase

Oana Pellea și Gh. Dinică

MĂȘTILE UNUI SCRIITOR

Platon Pardău este un scriitor prolific și imprevizibil. A publicat, întâi, o serie de volume de versuri cu care alt autor și-ar fi asigurat un loc printre poeți și ar fi trăit apoi liniștit până la adînci bătrîneți, ca rentier al propriei sale opere. A mers însă mai departe și, în 1973, a tipărit, spre imensa surpriză a criticilor literari și a publicului, un roman cum nu mai apăruse la noi pînă atunci, despre trecutul apropiat: **Ore de dimineață**. Era pentru prima dată cînd un scriitor trăgea complet cortina de pe acest trecut și-l așeza sub lumina unor reflectoare puternice. Încurajat de succesul repurtat cu metoda sa de a spune adevărul, tot adevărul și numai adevărul, Platon Pardău a mai redactat rapid cîteva cărți despre viața noastră cea de toate zilele, ca **Aproapele nostru aproape**, **Ciudata mișcare a inimii în aprilie**, **Mergînd prin zăpadă**. Apoi, tot pe neașteptate, a început un alt ciclu de romane, parabolice și fanteziste: **Scrisorile imperiale**, **Minunata poveste a dragostei preafiericților regi Ulise și Penelopa**, **Omul coborît din turn**. Recent, critica a semnalat apariția unui «al treilea stil» în evoluția ca romancier al lui Platon Pardău, cu prilejul publicării romanului **Diavolul de duminică**;

este vorba de o asociere a realismului cu feeria, a observației exacte cu jocul liber al imaginației.

Și aceasta este doar o parte din activitatea lui Platon Pardău care între timp a mai făcut o publicistică frenetică, a călătorit, cu carnetul de reporter în mînă, a scris scenarii și cărți pentru copii, a luat parte la nenumărate întîlniri cu cititorii și a urmărit cu atenție tot ce s-a scris despre el. Și s-a scris imens.

Iată că acum se manifestă cu o similitudină vervă și în teatru luîndu-ne, ca de obicei, prin surprindere. De fapt, nu chiar prin surprindere dacă ținem seama de faptul că în scrierile sale de pînă acum există un dramatism latent și adeseori o ingenioasă punere în scenă. **Ore de dimineață** constituie, de exemplu, o adevărată dramă în proză, obligîndu-l pe cititor la o vizualizare a situațiilor. Cine a citit romanul a rămas fără îndoială cu amintirea unei avanscene care reprezintă o anticameră destinată celor programați la audiențe și simbolizînd un spațiu al rememorării și introspecției. Încărcate de tensiune dramatică sînt și schimburile de replici din acest roman — multe evocînd duelul dintre un avocat al acuzării și un avocat al apărării. În privința aceasta, a dezbaterii cu argumente **pro și contra**, Platon Pardău are o înzestrare aparte, dovedindu-se un subtil dialectician.

Aceasta nu înseamnă că este un fanatic al contradicției, ci, mai curînd, un specialist în desplicarea ideilor în patru. Opoziția sa este plină de diplomație. Am mers odată împreună la o întîlnire cu cititorii și pe scenă — din nou pe scenă —, în fața a sute de oameni, m-a contrazis abil dîndu-mi

impresia că mă aprobă. În sală se crease o așteptare plină de încordare, ca la un meci de box, și recunosc că pînă la urmă am pierdut prin abandon.

În romanele sale fanteziste simțul dramatic se manifestă altfel și anume ca o intuire extrem de mobilă a comicalului de situații. În **Minunata** (într-adevăr «minunata») **poveste a dragostei preafiericților regi Ulise și Penelopa** (roman comparat de critică, nu întîmplător, cu **Războiul Troiei nu va avea loc** de Giraudoux și cu **Napoleon și Sfînta Elena** de G. Călinescu) există episoade, gîndite parcă anume pentru a fi jucate pe scenă sau filmate.

Dacă am fi observat la timp toate aceste fulgurații ale unei viziuni de dramaturg n-am mai fi resimțit ca o surpriză faptul că Platon Pardău trece fără nici o ezitare, ca un profesionist veritabil, la ipoteza de autor de teatru. Oricum el este un artist histrionic, apt să schimbe măști și aceasta într-o manieră modernă, adică neștrăduindu-se să ne convingă că fiecare mască este adevărată, ci recunoscînd că adevărată este doar schimbarea de măști. Imaginația sa, caleidoscopică, reușind mereu să ne contrazică în mod inventiv așteptările, se dovedește consecventă tocmai prin acceptarea existenței ca o continuă curgere. În această maleabilitate a reprezentării constă, de altfel, și umanismul artei lui Platon Pardău, care-i privește pe oameni comprehensiv și înțelept, cu o ironie cordială. Verdictul său presupune întotdeauna dreptul la recurs.

ALEX. ȘTEFĂNESCU

Lupta cu inertia

Am socotit întotdeauna că dramaturgia e un teritoriu al literaturii și care are numai de câștigat atrăgându-și condeiele ale prozei sau liricii, apte să-i îmbogățească mijloacele de investigație și de expresie. De aceea, de-alungul anilor m-am adresat lui Marin Preda, Sütő Andras, Eugen Barbu, Paul Georgescu impulsiv înscriseră unor opere care aduceau spectatorului alte imagini ale realității decât cele prezentate de obicei pe scenele noastre.

În toamna lui '83, urmărind ca Naționalul să răspundă așa cum se cuvine îndatoririi de a înfățișa universul de gândire și sensibilitate al celor ce muncesc pe linia întâia a societății noastre, i-am sugerat lui Platon Pardău să scrie o piesă despre viața acestor oameni pe care-i cunoaște ca puțini alții. Patru luni de zile mai târziu am citit «Iubirile de-o viață».

Incontestabilele merite artistice ale scrierii sînt determinate de o viziune neconvențională asupra unor destine prea adesea prezentate în teatru fie sumar, fie în strictă conformitate cu anumite clișee.

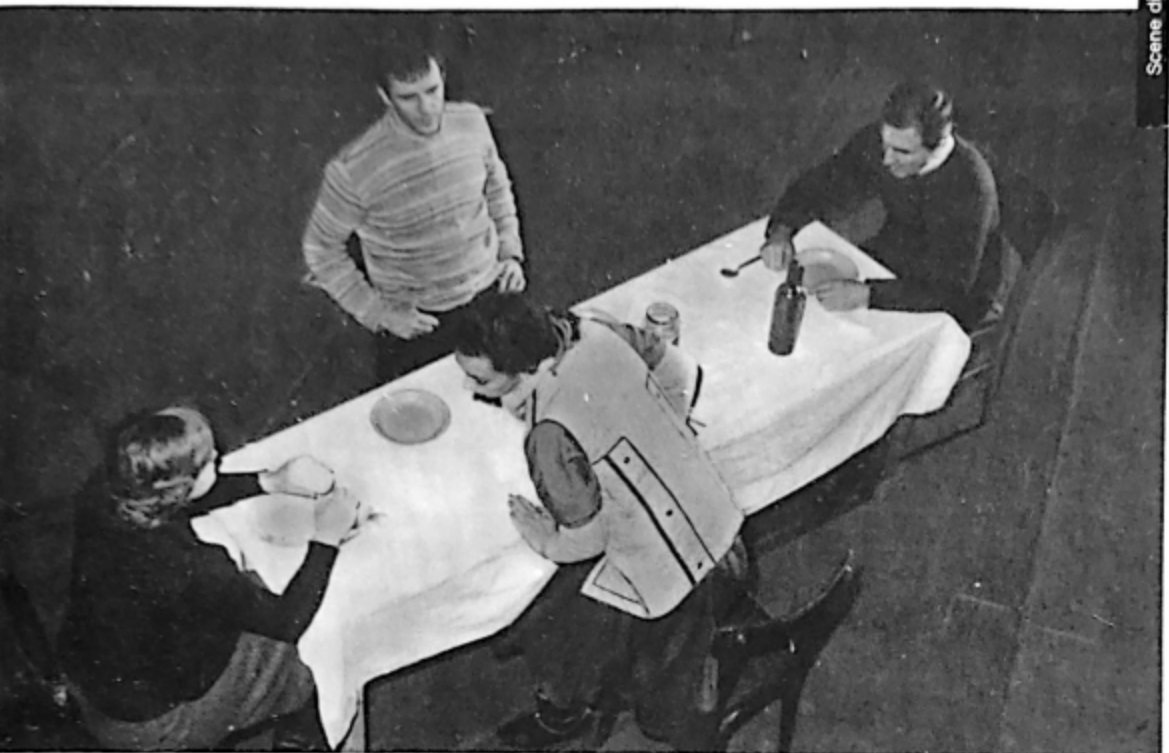
Ce este spectaculos în existența celor doi eroi ai piesei atît de deosebiți prin fire, experiență, biografie, dar pe care-i unește voința de a înțelege lucid lumea și de a acționa fertil, asupra realității? Ce este spectaculos în hotărârile pe care protagoniștii sînt chemați să și le asume în birourile unde lucrează cît și acasă, în familie? Aparent, nimic spectaculos, dacă lupta conștiinței cu oboseala, prejudecățile, inertia cotidianului n-ar fi cea mai dramatică dintre încercările de fiecare zi ale ființei responsabile. Despre acest proces al inteligenței și al simțirii pentru a se menține vii, nealterate și permanent treze, își propune să vorbească «Iubirile de-o viață», pe care o consider una din cele mai semnificative pagini ale dramaturgiei noastre inspirate de munca socială și politică.

RADU BELIGAN

Redactor: Claudiu Cristescu; Prezentare grafică: Gh. Ghiorgiade

Cristina Deleanu și Mioara Ibrim

Silvia Năstase, Andrei Finți, Gh. Dinică și Oana Pellea

Gh. Dinică și Costel Constantin. Clike din viața unor roluri

TEATRUL NAȚIONAL

I. L. Caragiale

IUBIRILE DE-O VIAȚĂ

de PLATON PARDĂU

<i>Vlad</i>	COSTEL CONSTANTIN
<i>Liana</i>	CRISTINA DELEANU
<i>Stelian</i>	GHEORGHE DINICĂ
<i>Valeria</i>	SILVIA NĂSTASE
<i>Dan</i>	ANDREI FINȚI
<i>Anca</i>	ROXANA IONESCU
<i>Vivi</i>	TATIANA CONSTANTIN
<i>Alexe</i>	VICTOR MOLDOVAN
	Laureat al Premiului de Stat
<i>Pelcea I</i>	GRIGORE NAGACEVSCHI
<i>Pelcea II</i>	DAN IVĂNESCU
<i>Director I.G.O.</i>	BOGDAN MUȘATESCU
<i>Director comercial</i>	{MARIN NEGREA
	{EMIL LIPTAC

<i>Regia artistică</i>	SANDA MANU
<i>Scenografia</i>	CONSTANTIN RUSSU
<i>Ilustrația muzicală</i>	ing. LUCIAN IONESCU
<i>Regia tehnică</i>	ADRIAN NEGRU
<i>Sufleor</i>	MARINA MARINESCU

Chiriță Dumitrescu (Șef Regizorat), Ing. Corneliu Ciolac (Șef de producție), Ing. Vetură Gavrilă (Compart. Electric Scenă), Ing. Ionel Pascu (Compart. Electronic), Vladimîr Antoci și Elena Ion (Peruci-Machiaj), Viorel Pater și Flavia Creangă (Sculptură-Butaforie), Mihai Gheorghe (Pictură), Maria Gherghiță (Croitorie Femei), Nicolae Alexandru (Croitorie Bărbați), Constantin Alexandru (Tapiterie), Timotei Stoichiță (Timplărie), Andrei Pînoșeanu (Mecanică), Gheorghe Cursaru (Boiangerie), Ion Zaharacheșcu (Cizmărie), Chivu Florica (Mode-Flori), Marioara Țilete (Broderie), Ana Chiaburu (Artă aplicată), Angela Manu (Coordonator scenă), Robert Vasilescu (Lumini), Andrei Rivalet și N. Basov (Sunet), Vasile Mareș (Șef mașinist), Pavel Iordan (Șef recuziter), Mihai Gițan (Tapiterie scenă).